

תת"ע 8514/04/20 - מדינת ישראל נגד לירן בלולו

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

24.1.2021

תת"ע 8514-04-20 מדינת ישראל נ' לירן בלולו
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לירן בלולו

הנאשם

הכרעת דין

ביום 7/1/21, בתום דיון הוכחות, הודעתי על זיכויי של הנאשם מן העבירה שיוחסה לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

להלן פרטיה ונימוקיה של הכרעת הדין המזכה:

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שבעת שהנאשם רכב על אופנוע בצומת שד' העצמאות וירושלים בעיר בת-ים ביום 16/12/19 ובעת שהרכב היה בתנועה אחז או השתמש הנאשם עפ"י הטענה בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר ולדימיר וליצ'קו (ע.ת.1).

לציון כי כבחירתה של המאשימה במהלך הדיון, עד תביעה זה העיד במשפט זה שלא על יסוד כלל הקפאת הזכירה שבעבר, אלא מכוח זכרונו את האירוע במוחו.

לא הוגש כראיה מטעם המאשימה בתיק זה הדו"ח שערך השוטר על אתר.

מה שכן הוגש מטעם המאשימה בדיון ההוכחות הינו סרטון ממצלמת הגוף של השוטר אשר בו מצוי מתועד מפגש השוטר עם הנאשם לאחר עיכובו של הנאשם. (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו (ע.ה.1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

בתום הדיון מצאתי כאמור להודיע על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.

אסביר :

לא השתכנעתי שהיה בידי השוטר לזכור בחלוף יותר משנה מיום האירוע (16/12/19) ועד יום עדותו בפני ביהמ"ש (7/1/21) את פרטי האירוע באופן שהינו בר הסתמכות נטולת ספקות.

בכל הכבוד והערכה לשוטר עד התביעה, בשים לב לאופן מתן תשובותיו בחקירה נגדית לשאלות הנאשם, לא השתכנעתי ברמה שמעבר לספק סביר על כי בהתחשב בחלוף הזמן של יותר משנה מיום האירוע כאמור ובחלוף מספר לא ידוע של אירועים ודוחות שרשם מן הסתם במהלך עבודתו היומיומית בכבישים לנהגים במהלך כל התקופה הזו של למעלה משנה, היה בידו לזכור ברמה המאפשרת הסתמכות נטולת ספקות את פרטי האירוע.

כך למשל, בשים לב לתשובותיו של עד התביעה בחקירה נגדית, לא השתכנעתי עד תום בדבר קיום שדה ראייה פתוח וקו ראייה ישיר בינו לבין הנאשם בכל עת רלבנטית.

השוטר גם לא הזכיר בחקירתו הראשית (ובכלל), קיום קשר עין רציף.

אין גם למצוא בפרטים שמסר השוטר בחקירה הראשית (ובכלל) מידע מספק אודות למשל המרחק שממנו הוא הבחין לטענתו בביצוע העבירה.

לאחת משאלותיו של הנאשם בחקירה הנגדית שהוצגו לשוטר בעניין נסיעת כלי רכב נוספים שעשויים היו להסתיר את שדה הראייה לשוטר השיב השוטר: "כנראה לא נסעו רכבים" (ההדגשה שלי ע.נ.).

במקרה זה השימוש של השוטר במילה "כנראה" וזאת ביחס להיבט בעל חשיבות בסוגיית טיב התצפית שלו, איננו נותן את הביטחון הדרוש במשפט פלילי.

קיימים לטעמי היבטים נוספים בפרשה זו הנוטעים ספק סביר ואולם גם די לי באלה הנזכרים לעיל.

לציין שהסרטון (1/ת) איננו משנה מתמונת מצב הראיות כפי שסקרתי לעיל.

מקום בו מתקיים ספק סביר - אין יכולה לעמוד הכרעת דין מרשיעה.

בנסיבות אלה, ומחמת הספק כאמור, בא זיכוי של הנאשם מן העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

לציין לבסוף ובנוסף, כי משלא שוכנעתי שניתנה לנאשם (שלא היה מיוצג) הזדמנות סבירה להתגונן מפני עבירה אחרת ונוספת שהתגלתה במהלך דיון ההוכחות (אי קשירת הקסדה) אמנע מהרשעתו גם בכל עבירה נוספת.

המזכירות תעביר עותק ממסמך זה לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"א, 24 ינואר 2021, בהעדר הצדדים